

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 985/2020
29.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Горана Карацића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 306/16 од 24.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 113/20 од 28.05.2020. године, у седници већа одржаној 29.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 306/16 од 24.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 113/20 од 28.05.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К 306/16 од 24.10.2019. године, између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. и члана 33. КЗ, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године и девет месеци и због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године; окривљени је ослобођен плаћања судског паушала док ће о трошковима кривичног поступка суд одлучити посебним решењем, а оштећени ББ је ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 113/20 од 28.05.2020. године (погрешно означеном као „Решење“), одбијене су, као неосноване, жалбе бранилаца окривљених АА и др. и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Караџић, поднео је захтев за заштиту законитости („због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8); члана 438. став 1. тачка 9); члана 438. став 2. тачка 1); члана 439. тачка 1), све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи и донесе ослобађајућу пресуду“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, уз образложење да је суд повредио идентитет оптужбе имајући у виду да су поступајући заменици Основног јавног тужиоца у Бачкој Паланци 17.06.2017. године и 24.10.2019. године вршили измену чињеничног описа оптужног предлога тако што су изоставили речи: „др“ и „др робе“, које у изреци првостепене пресуде нису изостављене иако их је јавни тужилац „већ избацио из свог оптужног предлога“ из ког разлога изрека пресуде постаје неразумљива односно долази до повреде идентитета оптужбе и пресуде.

Врховни касациони суд изнете наводе у захтеву браниоца окривљеног АА, оцењује као неосноване, а како је ова битна повреда одредаба кривичног поступка већ истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3 и 4 другостепене пресуде, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Караџић, у уводном делу захтева, формално указује на повреде одредаба из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП; члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, али како исте, супротно одредби члана 484. ЗКП, не опредељује односно не конкретизује, а Врховни касациони суд је, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, дакле суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради, те је исти, у овом делу одбачен, јер нема прописан садржај.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује да је изрека пресуде неразумљива, чиме се по налажењу овог суда указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП; изричито нумерички се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП уз изношење разлога због којих бранилац налази да је учињена иста повреда, те се указује да је суд морао одредити економскофинансијско вештачење а што није учинио, да суд

није на потпуно прецизан начин утврдио висину штете коју је критичном приликом претрпео оштећени ББ и др чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП.

Како повреде наведених одредаба из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП; члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП не представљају законски разлог, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, то је поднети захтев, у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.